

”

انتشار فقط یک عکس کافی بود که یک روستا در ایران به شهرتی غیرمنتظره برسد. کاری که احتمالاً ده‌ها نهاد حوزه گردشگری قادر به انجام آن نبودند، این جادوی فوتبال، هنر عکاسی و شبکه‌های اجتماعی است که یک روستا را به نقشه جهان برگرداند! عکس حتا با ابرهای تیره در آسمان هم بوی خوش بهار را می‌دهد. بوی چمن پا خورده. ماشین‌هایی که منظم پارک شده‌اند، زمینی که خیلی هم چمن نیست، خط‌کشی با گچ سفید، تماشاگرانی ایستاده و نشسته، زمین‌های کشاورزی پیرامون، بازیکنانی که چهره و نامشان مشخص نیست، جنگلی سرسبز در عمق تصویر، خانه‌هایی با شیروانی که انگار اصرار دارند لابه‌لای درخت‌ها قایم شوند، صندلی‌های پلاستیکی زرد رنگ...

“